

Program wychowawczy > Klasa III > Wartość XIX > Dobro i radość we wspólnym uprawianiu sportu

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Uprawianie sportu ma ogromne znaczenie dla rozwoju fizycznego dziecka, ale stanowi także ważne źródło rozwoju osobowego. Sport uczy wytrwałości, męstwa, zdolności do wyrzeczeń, odpowiedzialności za siebie i innych, współpracy w grupie, solidarności, umiejętności przyjęcia porażki. Wymienione elementy są podstawą do budowania dojrzałej osobowości człowieka. Warto zachęcać dziecko do uprawiania sportu, ale też wspólnie z nim uprawiać sport (rower, kajaki, wspinaczka). Stanie się to z pewnością elementem integrującym rodzinę.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. R. Witek, *Z pamiętnika młodego narciarza*, w: M.E. Piotrowska, M.A. Szymańska, *Nowe już w szkole 3. Edukacja wczesnoszkolna podręcznik, cz. 2*, wyd. Nowa Era, Warszawa 2013, s. 4.

Wstęp

Rafał Witek (ur. 1971) – polski autor powieści, wierszy oraz słuchowisk dla dzieci i młodzieży. Był stypendystą UNESCO w dziedzinie twórczości poetyckiej. Laureat konkursu wydawnictwa Znak na najlepszą powieść dla dzieci a także konkursu im. Astrid Lindgren. Jest też zdobywcą Ogólnopolskiej Nagrody Literackiej im. Kornela Makuszyńskiego. Współpracuje z magazynem dla dzieci „Świerszczyk” i portalem qlturka.pl. Oprócz twórczości dziecięcej publikuje także tomy wierszy oraz felietony i recenzje dla starszych czytelników.

Cytat

„Tej zimy tata postanowił nauczyć mnie jeździć na nartach. Dlatego pojechaliśmy do Zakopanego. Pierwszego dnia po przyjeździe poszliśmy do wypożyczalni sprzętu narciarskiego. Pan w góralskim kapeluszu i kubraku wyszukał dla mnie narty, kijki, buty narciarskie i kombinezon.

Kiedy dotarliśmy na stok, okazało się, że moje narty są zepsute. Nie dość, że każda jechała w inną stronę, to były one śliskie. Cały czas się przez to przewracałem. W dodatku do moich butów dostał się śnieg i było mi zimno.

Następnego dnia tata wynajął dla mnie instruktora. Był to doświadczony narciarz, który powiedział, że zaczniemy od nauki przyjmowania prawidłowej pozycji. Następnie kazał mi założyć narty, stanąć na lekko ugiętych nogach, z tułowiem pochylonym do przodu i ramionami

Program wychowawczy > Klasa III > Wartość XIX > Dobro i radość we wspólnym uprawianiu sportu

wyprostowanymi wzdłuż ciała. Wydawało się to łatwe. Właśnie prezentowałem moją pozycję tacie, kiedy przejeżdżający obok chłopak zaczepił kijkiem o mój powiewający szalik i pociągnął mnie za sobą.

Zanim się zorientowałem, pędziłem w dół stoku. Byłem tak wystraszony, że nie mogłem nic zrobić. I wtedy zauważyłem wielką zaspę na dole stoku.

Kiedy tata i instruktor wygrzebali mnie z zasy, nie mogłem uwierzyć własnym uszom. «Chłopcze, masz wielki talent! – zachwycał się instruktor. – Pierwszy dzień nauki, a ty sam pokonałeś cały stok! A jak pięknie trzymałeś pozycję!».

Uśmiechnąłem się. Okazuje się, że kiedy człowiek chce, to wszystkiego może się nauczyć”.

Podsumowanie

Wybrany fragment ukazuje głównego bohatera podczas ferii zimowych. Chłopiec wraz z tatą wybierają się na stok narciarski, aby uczyć się jazdy na nartach. Staje się to świetną okazją do wspaniałej zabawy, przeżycia zabawnej przygody, ale przede wszystkim pogłębienia relacji z tatą. Czas spędzony z dzieckiem nigdy nie jest czasem straconym ani dla dziecka, ani dla rodzica. Pozornie zwykłe czynności wykonywane wspólnie, skierowana na dziecko uwaga rodzica, budują głębokie więzi. Dziecko ma poczucie, że jest dla rodzica kimś ważnym i wyjątkowym.